

Jednota troch božských osôb/Boha Otca, Boha Syna a Boha Ducha Svätého v Najsvätejšej trojici je základný princíp a prejav vnútrobožské o života. Láska-túžba rozšíriť dobro bola dôvodom a zmyslom stvorenia a stvorenstvo malo byť podľa Božieho plánu trvalé v jednote lásky s Bohom. Ale človek svojimi hriechom zradil túto lásku, rozbil túto jednotu, do svojej vzbury proti Bohu. Zatiahol aj prírodu. Najsvätejšia trojica však nesŕpela, aby človek a všetko tvorstvo zostalo naveky vylúčené z tejto jednoty. Boh Syn sa podujal stať za človeka, aby človeka z jeho biely vykúpil. Svätý Pavol v liste Efezanom /1,9 - 10/ to vyjadruje slovami :/Boh/ "nám dal rozoznať a poznať tajomstvo svojej vôle podľa svojho dobrotivého rozhodnutia, čo si v ňom predsevzal uskutočniť v plnosti času: zjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi aj čo je na zemi." v liste Gala 4,4/ Pavol upresňuje: "Keď však prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, zrodeného zo ženy..."

Za túto ženu vyvolil Boh nazaretskú Pannu, Máriu. Tak sa stala Mária, ako to kresťania svorne definovali na koncile v Efeze r. 431, Bohorodičkou /Theotokos/, matkou Ježiša Krista, v ktorého krvi bola uzavretá Nová zmluva medzi Bohom a človekom. Úloha Márie však pokračuje voči mystickému Telu Kristovmu - Cirkvi. Jednou z jej najväčších túžob a sľob je vyprosovať pre všetky Božie deti, úcty Tela Krástovho, jednotu tohto Tela. Totiž nepriateľ od ustanovenia Cirkvi stále sa ju podúša zničiť - a/ zvenka: prenasledovaním, B/ zvnútra: bludárstvom a rozkolníctvom/schoznom, ktorá je nasmerovaná proti disciplíne Cirkvi/ Heréza /bludárstvo/ podkopáva náukovú jednotu Cirkvi, rozkolníctvo jej jednotu organizačnú - bol to odklon od pospolitosti Cirkvi.

Odlúčenie východných kresťanov /Carihradu/ nebolo prvým v dejinách Cirkvi, a medzi najboleostnejšími razami sú asda vznik anglikánskej cirkvi a plody reformácie - protestantskej cirkvi, v ktorých je až do dnes tendencia drobiť sa na ďalšie malé cirkevné spoločenstvá. Ale od začiatku tohto storočia silnie aj ekumenické hnutie, hnutie za opätovné zjednotenie kresťanov. V tomto procese je aj postava Panny Márie dostávala znamenitú funkciu, význam, vzťah. Ona je vlastne najväčším pojítkom vo vzťahu k pravoslávnej cirkvi, keďže hlav - Petrov stolec nás nespája. Svedčia o tom mnohé snahy, hnutia dokumentované napr. obrazom Matky Únie vo Velehradskej kaplnke Jednoty s unionistickými sjadaniami na Velehrade. Vzťah niektorých protestantských bratov k Panne Márii je celkom nevýrazný, keďže u nich aj úcta k svätým celkom zanikla. Pre nich je Matka Božia ženou, ktorej neprípisujú schopnosť privádzať nás láskou Ducha Svätého, ktorý v nej v plnej miere prebýva, k nebeskému Otcovi. Nevedia o jej Nepoškvrnenom počatí, nanebovzatí a živom spojení s nami ako Matky Cirkvi, ktorá môže materiskou láskou vyprosovať milosť obrátenia a posvätenia svojich detí. No všetci cítíme, že sme deťmi toho istého Otca, a po celom svete sa rozvíja ekumenické srazenie, túžba po plnej jednote roztrhaného Tela. Paralelne prebieha na dvoch úrovniach - v teologickom dialógu a v laickom pôsobení veriacich "zdola". Prejavuje sa časte vzrušujúcou túžbou po vzájomnom poznávaní a láske, ak to sätial v pravdách viery nie je možné. Z teologického dialógu spomenú aspoň trpoch veľkých duchov našich čias: kardinál Augustín Bea, Yves Congar a Karl Rahner, kt

Aj tzv. Lina dokumenty sa zaoberajú možnými cestami, ako pri vzájomnej úcte dospieť k žiadanej jednote, ktorá je zatiaľ neuskutočnená v plnosti, najmä pri stole Pánovom, pri apoštolskej sukcesi a vykonávaní hierarchickej autority, čo býva najčastejším predmetom diskusií na všetkých stranách. Oázou hlbokého prežitia tejto jednoty je v nádhernom príklade kláštora v Talzé. Roger Schotz napriek svojej kalvínskej viere dopel vo svojom srdci k hlbokaj vnúternej jednote so všetkými a je hlasom volajúcim po zmierení - s Bohom a v každom prostredí, kde žijeme, ale v Božom ľude medzi rôznymi kresťanskými náboženstvami. Jemu a jeho spolubratom v tom pomáha vrúcny, úprimný, beuprotredný vzťah k Pannu Máriu. Ich život nás nabáda k tomu, aby sme skôr, než sa na teologickej úrovni vyrieši naša roztrieštenosť, naplno prežívali v sŕdce a v praktickom živote zmierenú, prijímavú bratskú lásku ku všetkým bez trpkosti, výčitiek, pocitu nadradenosti, "jednej správnoti", vlastnej spravodlivosti, krivdy, neúcty a zvažovania druhých. Zjednotenie Kristovho Tela, ktoré pred koncom časov určite príde, je vo svojom spôsobe pre nás veľkým tajomstvom Ducha Svätého, Božím aktom. Ale na nás je, aby sme boli ochotní, poslušní prijať tú cestu, akou to On bude chcieť uskutočniť spolu so svojou Matkou Máriou, keď sa Ona stane znamením jednoty a všetci ju v pokore a sláске spoznajú a uznajú za svoju Matku. Podľa sv. Augustína Cirkev je pôvodne ako zlatonosný kameň. Keď sa z neho herézou alebo schizmou nič odštiepi, on neprestáva byť zlatonosným, ale chýbajú mu tie odštiepané prvky, ktoré majú svôju hodnotu kultúrnu, psychologickú /rôzne formy obradov/ - musíme teda prvky prijať v tom kultúrnom odevu, ako sa objavujú. Inkulturácia je závažná pre ekumenickú prácu. Je to jednota v rozmanitosti a rozmanitosť v jednote a všetko, čo je živé a chce byť živým sa musí držať tohto princípu, lebo je to princíp života. Jednotvárnosť /uniformita/ je popretím života. Tešme sa, že môžeme niečo prijímať od oddelených bratov.

Spasiteľ pred svojím uaučením prosil Otca "aby všetci jedno boli" - prosíme o to každoročne na sv. omši v januárovej novéne za zjednotenie kresťanov - ponechajme však riešenie nebeskému Otcovi, zrieknime sa vlastných predstáv a očakávajme túžobne naplnenie tejto prosby. Sme jej prekážkou, ak si nevšíname oddelených bratov a nehladáme vynaliezavosťou lásky, to čo nás spája. Nech nám v tom pomáha Panna Mária, dokonalý Boží nástroj, pridružený k Jednote Najsvätejšej Trojice.

Vo východnom obrade je pekná "služba" /liturgický súbor modlitieb/ k úcte Panny Márie - "akafist" ku Matke Božej Odigitrii / sprievodkyňa na cestách/. Ke nej sa modlíme na ceste ku zjednoteniu. /časť hymnu:

"Raduj sa a naplň ma múdrosťou, keď Ťi začínam spievať

Zrodila si Krista, večnú radosť pre nás.

Raduj sa, všetkými ospevovaná, Ty sprievodkyňa,

Panna, nádej pravoverných,

Naplň ma radosťou, po ktorej túži celý svet.

Mária a obnova rehoľí a sekulárnych inštitútov

K životu a svätosti Cirkvi patrí aj rehoľný stav. V Cirkvi existujú rozličné rehoľné spoločenstvá - kňazské i nekňazské, mužské i ženské. Popri nich sú v Cirkvi skupiny Bohu zasvätených mužov a žien, čo pracujú vo svetskem zamestnaní a vyžívajú svedectvo svojím kresťanským životom /tzv. sekulárne inštitúty/.

Rehoľné osoby i členovia sekulárnych inštitútov /ďalej len "zasvätené osoby" / svoj život modlitby a práce vnútornejšie zasväcujú Bohu formou sľubu a zachovávanía evanĝeliových rád. Tieto edy Bohu zasvätenej chudoby, čistoty a poslušnosti majú svoj pôvod v učení a príklade Ježiša. Zasvätené osoby derujú Bohu sľubom chudoby vlastnenie vecí, sľubom čistoty žiadostivosti tela, sľubom poslušnosti vlastnú vôľu, aby sa mu láskyplne oddali.

Pre účinnejšie vyžarovanie Krista chudobného, čistého a poslušného vyžaduje sa neustále duchovná obnova, ktorej zásady načrtol 2. vatikánsky koncil v dekréte Perfectae caritatis /PC/. Konfrontácia zásad obnovy s Máriaňou zástojom poukazuje na dôležité miesto Márie v živote Bohu zasvätených osôb. Tak život podľa evanĝelia /PC 2a/ musí byť do úvahy aj Máriaňo nasledovanie Ježiša. Vernosť ducha zakladateľov /PC 2b/ obsahuje aj úctu k Páňe Márii. Účasť na živote Cirkvi /PC 2c/ takisto predpokladá dôverný vzťah k Páňe Márii. Pre dosiahnutie dokonalosti v prvenstve duchovného života /PC 2d,e/ ostáva osvedčeným vzorom Mária, ktorá sa dokonale zasvätila Božej službe. Koncilové otcovia citátom zo sv. Ambróza, že jej "život je pre všetkých pravidlom konania" /PC 25/, zdôrazňuje tento zástoj Márie. Povolanie k Bohu zasvätenému životu z mariánskeho aspektu je teda zasvätením života podľa Máriaňo príkladu.

Bohu zasvätené osoby majú predovšetkým nasledovať Krista, a veľkodušne prenikať do evanĝeliových rád, všetko dať Ježišovi, ako to robila Mária. Evanĝeliové rady v Máriaňom živote mali vzťah k Bohu, k Ježišovi i k ľudským bratom a sestrám.

Máriaňo chudoba inšpirovala jej vieru v Boha, aká vytryskla z jej duše pri návšteve u Alžbety /Lk 1,31-33/. Mária mala účasť na Ježišovej chudobe od jeho zrodenia v Betleheme /Lk 2,7/ až po jeho smrť na kríži /Mt 27,35/. Jej chudoba sa stala znamením lásky, ktorá obomčila ľudstvo o Ježiša.

Z evanĝeliového posolstva, ktoré ohlasuje Mariu ako Páňu /Lk 1,27; por. Mt 1,23/, zraďí sa Máriaňo čistota. Mária zasvätila Bohu dušu i telo celú svoju osobnosť, aby z nerozdeleným srdcom dosiahla dokonalú slobodu čistej lásky k Bohu. Jej panenstvo bolo dispozíciou pre dôstojnosť jej božského materstva. Ako panenská matka bola plne zjednotená s Ježišom, ktorému venovala celé svoje srdce. Máriaňo panenstvo malo osobitné apoštolickú hodnotu tým, že prispelo k duchovnej obnove sveta a stalo sa prejavom čistej lásky ku všetkým ľuďom.

Máriaňo poslušnosť sa prejavila pri zvestovaní v jej odpovedi na Božie povolanie /Lk 1,38/ a v dokonalomplnení Božej vôle. Celý Máriaňo život v poslušnosti bol zjednotený s Ježišom poslušným voči Bohu od jeho príchodu na svet /por. Hebr. 10,7.9; Jn 6,38/ až po smrť na kríži /Flp 2,8/. Poslušnosťou pri Ježišovom počatí, narodení, obetovaní v chráme i utrpení osobitným spôsobom spolupracovala Mária na spase ľudstva /por. Lk 31/.

Boh nás dal v Mării vzdešený ideál evanĝeliových rád, Cirkvy predkladá Máriu ako vzor zasväteným osobám, ktorých úlohou je premieňať rozličné vzťahy k Mării na účinné prejavy svojho duchovného života. Zasvätené osoby prehlubujú svoje poznanie Márie tým, že na ňu s láskou myslia a rozjímajú o nej. Kontemplovanie jej chudoby, čistoty a poslušnosti vzbudzuje v nich hlbokú úctu a vrecnu lásku k Mării. Úcta a láska

k Márii podnecuje ich vzývanie Márie ako prostrednice všetkých milostí, Kráľovnej apoštolov i Kráľovnej panien. Láska k Márii a jej orodovanie napomáhajú u zasvätených osôb nasledovanie Márie v jej vnútornom postoje i viery a lásky. Takto sa zasvätené osoby snažia nosiť v sebe žitú a živú Máriu s jej chudobou, čistotou a poslušnosťou. Ako Mária, dávajú svetu Ježiša s jeho láskou, milosrdenstvom a pokojom...

Svet, ktorý tak ľahko sklízne do sebeckva, potrebuje živý ideál chudoby, čistoty a poslušnosti. Povolanie k nemu je darom Božej milosti. Tento Boží dar môže sprostredkovať a napomáhať Mária, ktorá "darom milosti značne prevyšuje všetky ostatné nebeské a pozemské stvorenia" /LG 53/. Mária, ako duchovná Matka oroduje za zasvätené osoby, ako sa o tom dovoří v zvere dekrétu o duchovnej obnove: "A tak na orodovanie preláskavej Bohorodičky Panny Márie, ktorej život je pre všetkých pravídrom konania, budú sa deň čo deň vzťahovať a prinášať hojnejšie spásiteľné ovocie" /PC 25/.

Preto sa na Máriu ako Matku zasvätených osôb s osobitnou dôverou majú obracať predovšetkým zasvätené osoby samotné, ale aj všetok Boží ľud v naliehavé a vrúcnej prosbe:

Pozdravujeme ťa, Maria, páná milosti. Vypros milosť tým našim bratom a sestram, ktorí zanechali všetko a úplne sa zasvätili Bohu sľubmi evanjeliovej chudoby, čistoty a poslušnosti. Nech účinkom tvojho orodovania dozrievajú v snahe o dokonalosť tak, aby láska oživovala a usmerňovala ich zachovávanie evanjeliových rád, ako aj ich spoločný život.

Svätá Mária, tvojej materinskej láske zverujeme všetky zasvätené osoby. Buď im sprievodkyňou pri ich náročnom osobnom výstupe k ideálu nasledovania chudobného, panenského a poslušného spôsobu života, ktorého vzorom si ty so svojím Synom Ježišom. Pre zásluhy svojej chudoby vypros zasväteným osobám, aby kráčali za Ježišom s nerozdeleným srdcom. Pre zásluhy svojho panenstva vypros zasväteným osobám silu pre neustále zriekanie sa svetských marností. Pre zásluhy svojej poslušnosti vypros zasväteným osobám, aby vždy plnili Božiu vôľu, vyjadrenú skrze predstavených. Matka Kristova, skrze teba zverujeme zasvätené osoby tvojmu Synovi, aby sa na tovej príhovor a v tvojej materinskej blízkosti s radosťou vzdávali všetkoho dvôli Kristovi, oddávali sa mu celým srdcom, žili s ním plný život lásky a vytrvali v tejto láske až do konca.

Kráľovná apoštolov, srevádzaj svojím orodovaním zasvätené osoby, aby sa ich žitím evanjeliových rád pbohacoval život a svätosť Cirkvi a tak sa stával plodnejší jej apoštolát. Nech tvojím pričinením čiraz vernejšie zjavujú veriacim i neveriacim živý obraz Ježiša chudobného, čistého a poslušného v jeho mnohotvárnej službe, ako sa modlí a rozjíma, ohlaňuje Božie kráľovstvo, preja vuje lásku k chorým a hriešnikom, žehná deťom, obetuje sa nepochopený a odsúdený... Nech sa na tvoje orodovanie príklad zasvätených osôb stane príťažlivým pre mladých ľudí, aby ochotne nasledovali zasvätenie sa Ježišovi. Nech staršie i mladšie generácie zasvätených osôb žijú v bratskej či sesterskej jednote, z ktorej vyvierá veľká apoštolská sila, sú Cirkvi i svetu presvedčivým znamením Božieho kráľovstva, aby ich svedectvo všetci videli a oslavovali nášho Otca, ktorý je na nebesiach. Amen.

"Hľadaj za tým ženu!" - hovoria Francúzi, ak sa stalo niečo významné v mužskom svete. A my môžeme dodať; za svätými kňazmi hľadaj Máriu! František Assiský, Dominik, Bernard, Ignác z Loyoly, František Salešký, Vincent, Alfons, Ludovít Grignon, Ján Vianney, Don Bosco a mnohí ďalší sa zrodili a rozvinuli v Srdci Panny Márie. Koľko dobra urobili pre duše a svet! Akú obnovu Cirkvi spôsobili, aj kňazov! Takých potrebujeme aj dnes, v dobe všeobecnej duchovnej krízy, krízy sveta, Cirkvi a kňazov.

Ježišu, Pán zaty, daruj nám svätých kňazov! Daj, nech Ich Duch Svätý v Srdci Panny Márie!

že by bolo kňazstvo dnes horšie ako pred päťdesiatimi alebo sto rokmi? To asi nie. Ale doba je iná. Ťažšia, komplikovanejšia. Iné sociálne, kultúrne, technické a politické pomery, vypudňovanie vidieckych farností, masový urbanizmus, anonymné stratenie sa v mestskej mase, explózia masových oznamovacích audiovizuálnych prostriedkov, väčšie zmanipulovanie zmýšľania a chcenia ľudí, konzumný blahobyť a v ňom staré božstvá: Mamona, Venuša, Cézar, Bakchus, Mars atď. Diabol si vo veľkom organizuje svojich stúpcov: čierne mágia, satanizmus, špiritizmus, terorizmus a rozne iné izmy. Zlo je oveľa väčšie, rafinovanejšie, lepšie organizované a vystrojené. Toto všetko sa odrazilo aj na Cirkvi a sťažilo službu, život, ba i vnútornú konzistenciu kňazov. Ich nedostatky, najmä slabosť viery a nádeje, sa v týchto sťažovaných podmienkach viac prejavili a to napriek jasnému svetlu a obnovným snahám II. Vatikánskeho snemu.

Na prekonanie tejto krízy je potrebná ozaistená vierou, láska, odvaha a jednota veriacich, ale najmä pastierov, kňazov, ktorí sú "vzorom stáda" /1 Petr 5,3/ a ktorých keď neziateľ ubije, rozpráchni sa stádo. Znovu je potrebná vierou, láska a odvaha apoštolov a spomenutých svätých kňazov, oddaných synov Márie, plných Ducha Svätého a jeho darov! Takí kňazi sa rodia a rozvíjajú v ovzduší materskej lásky a synovskej oddanosti v Nepoškvrnenom Srdci Márie. V ňom je nám na jbližšie náš Spasiteľ a Veľkňaz, Pán Ježiš a jeho Duch. V ňom sa na j-ľahšie stanem Božími ma líčkými, ktorým Otec ochotne zjavuje a dáva pľnosť svetla, lásky a darov Ducha Svätého.

Svätý Otec Ján Pavol II. nás ubezpečuje svojím príkladom i slovom, že je to možné. Zveril sa úplne Márii. Totus tuus! - Celý tvoj! A s jej pomocou v Duchu Svätom sa stal úplne Kristovým. Už vo svojom prvom liste kňazom z príležitosti Zeleného štvrtku roku 1979 dáva jasný mariánsky program obnovy. Po objasnení vznešenosti kňazského povolania, poslania a celibátu, po výzve k radostnej nekompromisnej vernosti z lásky ku Kristovi a po výzve k radostnej každodennej konverzii a k hlbšej a stále modlitbe, pretože "obrátiť sa znamená 'vždy sa modliť a nedat sa nikdy znechutiť' /Lk 18,1/ a modlitba je v istom zmysle prvou a poslednou podmienkou obrátenia, duchovného pokroku a svätosti" /Hlava 10/, týmito slovami sa obracia na kňazov /Hlava 11/:

"Drahí bratia, na začiatku mojej služby všetkých Vás zverujem Kristovej Matke, ktorá je osobitným spôsobom našou Matkou: Matkou kňazov. Veď obľúbeného učníka, ktorý ako jeden z Dvanástich počul vo Večeradle slová: "Toto robte na moju pamiatku" /Lk 22,19/. Kristus visiaci na kríži označil svojej Matke slovami: "Hľa tvoj syn" /Jn 19,26/. Muž, ktorý na Zelený štvrtok dostal moc sláviť Eucharistiu, týmito slovami zmiernajúceho Vykupiteľa bol daný jeho vlastnej Matke za syna. Teda my všetci, ktorí dostávame tú istú moc kňazskou vysviackou, máme akosi prvé právo, aby sme v nej videli našu Matku. Preto je mojou túžbou, aby ste všetci spolu so mnou našli v Márii matku kňazstva, ktoré máme od Krista. Je mojim želaním, aby ste to svoje kňazstvo jej mimoriadnym spôsobom zverili. Dovoľte, aby som to urobil ja sám, zveriac Kristovej Matke každého z vás, bez výnimky, slávnostne a súčasne jednoducho a skromne. A zároveň Vás prosím, drahí bratia, aby to každý z Vás urobil

sám, osobne, ako mu to kaže jeho srdce, najmä jeho osobná láska ku Kristovi-Kňazovi a tiež vlastná slabosť, ktorá je číselná túžba slúžiť a túžba po svätosti. Prosím Vás o to.

Cirkev dnes hovorí o sebe najmä v dogmatickej konštitúcii *Lumen gentium*. Aj tam, v poslednej kapitole, vyhlasuje, že hľadá na Mériu ako na Kristovu Matku, pretože seba samu nazýva matkou a túži byť matkou, rodiac pre Boha ľudí k novému životu /porov. LG 5/. O, drahí bratia! Akí ste blízki tejto Božej veci! Ako hlboko je táto vec vtlačena do Vášho povolania, do Vašej služby a do Vášho poslania! Preto tiež uprostred Božieho ľudu, ktorý hľadá na Mériu s takou veľkou láskou a nádejou, vy musíte hľadiť na ňu prísne s nádejou a láskou mimoriadnou. Veď máte oblasť Krista, ktorý je jej Synom. A kto Vám lepšie podí správu o ňom ako nie jeho matka? Máte život ľudské srdca Kristom. A kto Vám pomôže lepšie si uvdomiť, čo robíte, ak nie Ona, ktorá ho živila? "Ave verum Corpus natus de Maria Virgine!" V našom služobnom kňazstve je úžasné a neobyčajne hlboký rozmer blízkosti ku Kristovej matke. Usilujme sa teda žiť v tomto rozmere. Ak sa to môžeme odvolávať aj na vlastnú skúsenosť poviem Vám, že píšuc Vám, vychádzam predovšetkým zo svojej osobnej skúsenosti".

Usilujme sa teda žiť v tomto rozmere! Preto všetko odovzdávajme Pannu Máriu: seba, svoj život, kňazskú službu, zverené duše, spolubratov i príbuzných a to nielen všeobecne a jedorázovo, ale každodenne a konkrétne v jednotlivých situáciách, aby sme tak obecné prežívali a konali s jej pomocou v jednote s Ježišom, v jeho svätom sene, na slávu Otca a v silu Ducha Svätého. Pre osvojenie si spirituality tohto zasvätenia je výbornou pomôckou kniha "Panna Maria kňazom, svojím najmilším synom" s piatimi svätého Ľudovíta Grignone.

Okrem toho je potrebné zasvätenie sa Márii, Matke Cirkvi prežívať aj spoločne. Najmä v dnešnej dobe, keď nepriateľia sa tak veľmi usilujú rozbiť jednotu kňazov, či už vzájomnú alebo zbikupmi. Ich zásada je: Rozdeľuj a panuj! Naša zásada: "Spojené sily sú mocnejšie, trojce usťahaný povrezec sa tak ľahko nepretrhne" /Kaz 4,2/. V jednote je sila! Tak ako vo Večeradle medzi apoštolmi aj medzi nami chce byť Matka Cirkvi prítomná na každom našom stretnutí chce, aby sme sa navzájom prijímali nacož ako bratia a tvorili úprimnú živú jednotu okolo jej Syna. Chce, aby každé kňazské stretnutie bolo večeradlom bratstva a modlitby s ňou, Matkou jednoty. Inak preprenáme svoj kňazský individualizmus a rôzne odsťredivé chute: mať väčšiu moc, titul, postavenie, väčší príjem, svoj dielo, mať pokoj, hrať sa na otcov, osvietených učiteľov, nezávislých duchovných vedcov a šikovných diplomatov, ktorí v záujme svojho postavenia sú schopní poľliepať lásku k bratom, úprimnosť, pravdu a robiť akékoľvek kompromisy aj s nepriateľmi. Pán Ježiš rozhodne zamiera takéto pokrytecké farizejsko-zákonnícke tendencie, tak často aj dnes /Mt 23,1-12/ a chce aby sme boli ozajstnými úprimnými a milujúcimi bratmi učeníkmi a služobníkmi. Preto nám dáva na pomoc svoju Matku, najvernejšiu už eničku a pokornú služobnicu.

Tam, kde je nacož v popredí Márie ako mamy svoji deti, Matke jednoty okolo Ježiša, tam ticho a umenšuje sa JA vedúcich a silných osobností a aj tí slabší sa cítia rovnocennými bratmi, prekonávajú zábrany a môžu svoje dary uplatniť a Duch Svätý sa dostáva viac k slovu. Ato je v súčasnosti nutný predpoklad, aby sme mohli splniť najaktívnejší program obnovy Cirkvi, ktorý nám predkladá 7. biskupská synoda na čele s Jánom Pavlom II.

"Biskupi, kňazi a diakoni! Usilujme sa vytvárať živé obce veriacich, ktorí 'zotrvávajú v apoštolskom učení, bratskom spoločanstve a v láskaní chleba a v modlitbách'. Rozoznávajú a prijímajú dary Ducha Svätého udelené veriacim laikom a podporujú ich záujem pre spoločnosť a zodpovednosť" /Posolstvo 13/.

Bratia a sestry, laici, či sa tento nádejný program splní, veľmi závisí aj od vašich jednotyných modlitieb a obetí za nás kňazov a od vašej často podnetnej spolupráce s nami. Zverujte často nielen seba, ale aj svojich

kňazov Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie!

Panna Mária, Matka Cirkvi, tebe odovzdávame kritický nedostatok svätých kňazov. Vypros nám kňazov veľkej viery, odvahy a lásky, pokorných sluhov jednoty v Ježišovi, plných Ducha Svätého! Pritiahni si všetkých kňazov do svojho Nepoškvrneného Srdca!

Ó, Srdce Krista Veľkňaza, daj nášmu ľudu svätých kňazov!

Samizdat.sk

Generální tajemník KSČ
Miloš Jakeš
Předseda vlády ČSSR
Lubomír Štrougal
Ředitel sekret. pro věci církevní
Vladimír Janků
Ústřední výbor ČSL v Praze

Svatý Otec Jan Pavel II.
Papežský nuncius arcibiskup
Francesco Colasuonno
kardinal František tomášek
arcibiskup pražský

SEZRÁMKENÍ S NÁVRHY VĚŘÍCÍCH OBČANŮ :

Protože je všeobecně známá a představiteli církve i státu všeobecně uznávaná skutečnost, že ve vztahu mezi církví a státem je řada dosud nevyřešených problémů, které vznikly v období po r.1948, rozhodli jsme se provést jejich důkladný rozbor. Výsledkem je 31 bodů návrhu, jejichž splnění by vedlo k nápravě dosavadních nedostatků. Nejsou to nějaké maximalistické požadavky, ale nutné předpoklady pro svobodný rozvoj církve. Tyto návrhy jsou uvedeny v petici s názvem: Podněty katolíků k řešení situace věřících v ČSSR. Její podpisování zahájíme 1.ledna 1988.

V hodnocení současného stavu a pro zlepšení dosavadní situace v náboženské oblasti jsme vycházeli ze základních zásad marxizmu - leninismu v níž je uvedeno, že církve se musí stát úplně svobodnými, na státní moci nezávislými spolky občanu stejného splynění. Že jen důsledné splnění těchto požadavků může skoncovat s hanebnou, prokletou minulostí, kdy církev byla v nevolnické závislosti na státě.

Ztotožňujeme se proto také se stanoviskem nejvyššího Svatého Otce, Jana Pavla II., který ve své encyklice - Vykupitel člověka - uvádí: Z moci svého úřadu se chce jmenem věřících celého světa obrátit na ty, na nichž nějakým způsobem závisí organizace veřejného společenského života. Žádá se snažně, aby respektovali práva náboženství a působení církve. Není to prosba o nějakou výsadu, nýbrž o respektování zásadního práva, jehož uplatňování je jedním ze základních měřítek opravdového lidského pokroku v každém režimu, společnosti, systému či prostředí.

Zdůrazňujeme také, že i v sousedních socialistických státech jako v NDR, Polsku i Maďarsku, většina požadavků obsažená v našich návrzích je již splněna a jak jsme informováni z našich sdělovacích prostředků, tak i v SSSR byla utvořena rada pro náboženské záležitosti a její předseda prof. Leonid Kolesnikov prohlásil, že ze jeden z prvoradých úkolů pokládá rada se ozeznat se s požadavky a přáními věřících a poskytování pomoci při řešení vznikajících problémů. Současně uvádí, že neriešených problémů se nahromadilo mnoho a proto je třeba všechny požadavky věřících posoudit a je řešit. Proč by se mělo u nás stále otálet, proč bychom měli být poslední při řešení těchto problémů?

Obracíme se na Vás s tímto dopisem právě v této době, protože 15. až 17. prosince jednala delegace ČSSR a Vatikánu o otázkách katolické církve v ČSSR v Římě bez konkrétních výsledků s tím, že rozhovory mají pokračovat v druhé polovině ledna v Praze. Věříme, že při tomto jednání vezmete v úvahu i naše návrhy, uvedené v této petici.

Obracíme se na vás také v době, kdy je všeobecně veřejně uznávaná nutnost demokratizace celé společnosti a zachování míru ve světě. Proto s útrpnou nadějí očekáváme vyřešení našich problémů, protože nemůže být mír, pokud nebude náboženská svoboda. Z toho důvodu se jako věřící občané nejen zúčastníme uvedené podpisové akce, ale především se také budem modlit za svobodu pro církev, za právo, pravdu a spravedlnost u nás, za mír na celém světě.

Lutopecný 20.prosince 1987

Augustin Navrátil

Přílohy: 1/Šestistránková petice s 31 body návrhu
2/Dvoustránková výzva věřících

PODNETY KATOLÍKOV K REŠENÍ SITUACE VĚŘÍCÍCH OBČANŮ V ČSSR

1. Základním poselstvem je edukace církve od státu a níž by vyplývalo, že stát se nebude vmezovat do organizace a činnosti církve.
Z tohoto základního poselstva vyplývá většina opatření našich návrhů i když jejich dočlenění by měla být směřovaná i v případech, kdy edukace církve od státu není.
2. Žádáme, aby státní orgány nebránily jmenování nových biskupů. Toto jmenování nových biskupů se stane vnitřní záležitostí církve, do něhož by stát nezasahoval.
3. Žádáme, aby státní orgány nezasahovaly do jmenování kněží do duchovní správy farností. Všechna organizační opatření v této věci se jsou prováděna do sféry vnitřních záležitostí církevních.
4. Žádáme, aby státní orgány nezasahovaly do výběru a neurčovaly počet studentů na teologických fakultách a rovněž aby nezasahovaly do výběru vyučujících.
5. Žádáme obnovení CN bohoslovecké fakulty v Olomouci.
6. Žádáme zavedení trvalého jáhenství podle rozhodnutí papeže Pavla VI z dne 16. června 1967 pod názvem "Všeobecná sčásta s trvalým diakonátem, který se má svědět v latinské církvi".
7. Žádáme, aby byla obnovena činnost všech dosavadních mužských i ženských řeholních společností včetně přijímání nových členů, jako je to i v sousední NDR a Polsku.
8. Žádáme, aby bylo usnášeno právo věřících vytvářet volná laická náboženská sdružení, která jako neformální komunita různého věkového a sociálního složení, usměrněná knězem, podle koncilního dekretu o laicích "Apostolicum actuatum" IV, 18, sloužící duchovnímu růstu jejich členů. Tato sdružení jsou u evangelických křesťanů oděvně samostatná a v současné době existují u katolických křesťanů jak v západních zemích, tak i na př. v NDR, Polsku i v Maďarsku.
9. Žádáme, aby vyučování náboženství se konalo mimo školu, buď v církevním prostoru na fare, v kostele, nebo v jiných budovách. Aby bylo provedeno do sféry vnitřních věcí církevních. Přihlášky dětí k vyučování se podávají farnímu úřadu a rozsah vyučování, rozdělení dětí se provede na návrh duchovního správce místní ordináře.
10. Žádáme, aby bylo dovoleno navštěvovat kněží ve vězení a nemocnice, když si to pacienti, vězni nebo jejich příbuzní přejí, ale i na základě vlastního přání kněze. Umožnit náboženské obřady ve věznicích a nemocnicích. Devolit věřícím ve výkonu trestu nosit kříže a další náboženské předměty a také mít u sebe náboženskou literaturu. Umožnit jim společní duchovní rozhovory s kněžími.
11. Žádáme souhlas ke konání exercícií neboli duchovních cvičení pro laiky.
12. Žádáme, aby každé farní sdružení u nás mělo mít farní radu, jako je to i v jiných církvích a v jiných státech, v níž by laici byli nepochybně členy, aby se společně pomáhaly řešit problémy farnosti a také proto, aby se mohla racionalizovat duchovní správa.
13. Žádáme možnost vzájemného styku s křesťanskými organizacemi v celém světě podle vlastního výběru.
14. Žádáme, aby věřícím občanům bylo umožněno organizování a účast, ať již samostatně nebo společně i na poutní místa v zahraničí.
15. Žádáme, aby věřícím občanům byly v plném rozsahu zabezpečeny náboženské publikace podle skutečných potřeb věřících. Umožnit založení náboženských nakladatelství pod vedením církevních představitelů, povolit vydávání náboženských časopisů různého zaměření, povolit otevření veřejných knihoven a čítáren s náboženskou literaturou.
16. Žádáme, aby různé opisování a rozšiřování náboženských textů nebylo považováno za nedovolené podnikání nebo jiný trestný čin nebo přečin.
17. Žádáme možnost odebírání náboženské literatury se zahraničí podle sjezdů a potřeb věřících. Proto žádáme, aby tato literatura nebyla celními orgány zabavována.

V Praze 4. ledna 1968

Nejímá žádným tajemstvím, že na moje vícekrát podané žádosti na příslušná místa státní správy v záležitostech hlášených požadavků Církve u nás, dosud jsem nedostal žádnou odpověď.

Používám naprosto většina členů Církve jako vyvěřilých, proto je velmi vážnou povinností Vašeho svědomí, aby byl slyšen na příslušných státních místech Váš hlas: "Podněty katolíků k řešení situace věřících občanů v ČSSR" a 31 bodů návrhů, jak je třeba řešit současné problémy, které existují mezi státem a římskokatolickou církví.

Rozšířování a podepisování uvedené petice je v souladu s naší ústavou a ostatními našimi platnými právními předpisy, a jsou o ní informovány státní a stranické orgány.

Velmi důrazně připomínám, že strach a strach jsou nedůstojné opravdového křesťana.

V tom duchu jsem s Vámi a spina srdce Vám lehnu

Váš

Frantisek kard. Tomášek
Frantisek kard. Tomášek
arcibiskup pražský

18. Žádáme právo na pořad v rozhlase a televizi po dohodě se Sborom ordinářů ČSR nebo posádky a předsedou biskupské konference.
19. Žádáme, aby bylo zamezeno šíření rušení vatikánského rozhlasu v české a slovenské části a také vstřípení nové v české a slovenské části vysílání každou neděli rozhlasovou stanicí Svobodná Evropa.
20. Žádáme, aby byla povolena nejen státní propaganda, ale aby bylo dovoleno a umožněno i veřejná šíření křesťanského učení, jak duchovním obráběním tak i laiky. Proto také žádáme, tak jako je využíván práva obráběním a jiných státních kritické hodnocení náboženství a církve, tak aby byla dána i stejná pozornost křesťánům a jiným občanům aby i oni ve svých publikacích a veřejném životě mohli podrobit kritickému hodnocení učení marxismu-leninismu a aby tato činnost nebyla posouvána jako nějaký trestný čin.
21. Žádáme, aby byly vráceny sebrané církevní budovy, které si s vlastních prostředků pořídili věřící občané a které jsou potřebné pro činnost církve včetně budov na poutních místech, exercičních domů, budov bohosloveckých fakult, sebraných budov reholních společností i s příslušenstvím.
22. Žádáme, aby byla umožněna stavba nových kostelů, tam kde je jich potřeba.
23. Žádáme zamezení svévolného odstraňování křížů, soch, kapliček a jiných náboženských a kulturních památek po našich předcích z návesí, cest, měst a jiných míst.
24. Žádáme, aby pravomoc církevních tajemníků byla vymezena na základě marxistické zásady, že "Církev se musí stát svobodným a státní mocí nezávislým spolkem občanů stejného aměření". Z toho důvodu se je v pravomoci církevních tajemníků vylučena pravomoc zasahovat do jmenování, přeložení i výkonu činnosti duchovních a zasahovat do všech ostatních věcí, které v většině demokratických států jsou vnitřní záležitostí církve.
25. Žádáme urychlenou a důslednou rehabilitaci nezákonně odsouzených kněží, řeholníků a aktivních náboženských laiků.
26. Žádáme zamezení diskriminace věřících křesťanů v zaměstnání, především ve školství.
27. Žádáme, aby věřící občané měli možnost v rámci petičního práva, vždy se vyjadřovat k jakýmkoli problémům o kterých jsou převedeni, že je jejich morální povinností se k nim vyjádřit. Žádáme také, aby za tuto svoji aktivitu pak nebyli obviňováni z nezákonné činnosti a aby jim nebyl petiční materiál zabavován.
28. Žádáme, aby byly zrušeny všechny právní předpisy, které neoprávněně kriminalizují značnou část náboženských činností duchovních i laiků.
29. Žádáme doplnění nebo úpravu článků č. 16, 20, 24, 28 a 32 naší ústavy tak, aby byly v souladu s našimi návrhy.
30. Žádáme, aby všechny platné zákony a závazné právní předpisy dotýkající se přímo nebo nepřímo náboženských oblastí, byly uvedeny do souladu s Mezinárodním paktem o občanských a politických právech.
31. Žádáme, aby byla utvořena smíšená komise složená ze zástupců státních orgánů a zástupců katolické církve včetně laiků jmenovaných otcem kardinálem Tomáškem a podobně i se zástupci katolické církve ze Slovenska, která by se našimi návrhy zabývala a je řešila.

Doufáme, že nalezneme u představitelů našeho veřejného života k nimž se přímo i prostřednictvím svých církevních představitelů obracím se tímto podněty a návrhy, pochopení a snahu zajistit nám účinným způsobem všechny podmínky pro rozvoj vnitřního života duchovního a zajištění lepší budoucnosti nás všech.

Dáno na první neděli adventní r. 1967 kdy společně pastýřským listem našich biskupů a administrátorů českých a moravských diecézí se zahajuje velké dílo duchovní obnovy rozvržené do deseti let, k nemuž se tímto také aktivně připojujeme a je plně podporujeme.

Předsednictvu vlády ČSSR

nábr. kpt. Jaroše 4

125 09 P R A H A 1

My dolu podpísaní boli sme obznámení s výzvou kardinála Františka Tomáška, hlavy čs. katolíkov, aby sme pozdvihli svoj hlas v prospech riešenia problémov, ktoré existujú medzi čs. štátom a katolíckou cirkvou. Návrhy na riešenie týchto problémov a nadsipom "Podněty katolíkov k riešeni situácie veriacich občianov v ČSSR" obsahujúce 31 bodov a zaslané Vám českými katolíkami, berieme za svoje a plne ich podporujeme, čo potvrdzujeme svojím podpisom. Tým využívame právo dané nám článkom 29 Ústavy ČSSR. Vieme tiež, že oznámenie o začatí tejto podpisovej akcie od 1. 1. 1968 za presadenie uvedených návrhov bolo zaslané Generálnej prokuratúre ČSR 7. dec. 1967.

Našou najväčšou bolesťou sú desastročia neobradených biskupské stolce. Preto na prvé miesto kladíme podnet č. 2 a žiadame, aby pri najbližšom rokovaní v Prahe v januári 1968 čs. vládna delegácia umožnila Svätej Stolici menovať biskupov pre všetky diecézy ako aj potrebný počet svätiacich biskupov, ako je tomu vo všetkých okolitých štátoch vrátane NDR, PĽR a NĽR.

KÓPIA NA VEDOMIE: KARD. TOMÁŠEK
NASLEDOVALI PODPISY VERIACICH

K o m e n t á r

k podpisovaniu petície podľa výzvy kardinála Františka Tomáška

1. ŽIADAME NÁBOŽENSKÚ SLOBODU

Skupina moravských katolíkov sa obrátila v prvú adventnú nedeľu /29.11.1987/ na našich štátnych predstaviteľov s návrhom "Podnety katolíkov k riešeniu situácie veriacich občanov vČSSR." Návrh obsahuje 31 bodov ako by sa mali riešiť súčasné problémy medzi štátom a katolíckou cirkvou u nás. Stručne možno zhrnúť, že táto petícia požaduje plnú náboženskú slobodu.

Kardinal František Tomášek listom zo dňa 4.1. 1988 vyzval všetkých veriacich, aby podpisovaním uvedenej petície podporili tento návrh. Píše: "Je veľmi vážnou povinnosťou vášho svedenia, aby bol počutý na príslušných štátnych miestach Váš hlas." A ďalej: "Veľmi dôrazne pripomínam, že zbabelosť a strach sú neodstojné opravdivého kresťana." Kardinal Tomášek v liste tiež zdôrazňuje: "Rozširovanie a podpisovanie uvedenej petície je v súlade s našou ústavou a ostatnými našimi platnými právnymi predpismi, a sú o nej informované štátne a stranícke orgány."

2. NADIŠIEL ČAS POZDVHNUŤ HLAS !

Podľa slov Jána Pavla II. z októbra 1987 útlak katolíckej cirkvi v Československu "nemá obdobu v krajinách s kresťanskou tradíciou." Kardinal František Tomášek doteraz mnohokrát písomne žiadal na príslušných miestach štátnej správy, aby boli rešpektované základné práva Cirkvi. Odpoveď nikdy nedostal. Zato pri osobnom rozhovore mu bolo povedané: "Vy ste generál bez vojska." Teraz sa nalieha vo obracia na veriacich, aby "bolo počutých ich hlas".

Doterajšie mlčanie katolíkov sa vysvetľuje ako ich sňhes so súčasnou situáciou Cirkvi u nás. Veriacia sa 40 rokov upierajú základné práva a oni sa k tomu nemohli ani vyjadriť. Teraz nadišiel čas, keď sa nám treba "prebudiť zo sna" /Rim 13,11/. Vyjavva nás k tomu najvyšší predstaviteľ Cirkvi u nás. Možno sa domnievať, že taký významný krok neurobil bez porady so Svätým Otcom.

3. Žiadame, ČO NÁM PRÁVOM PATRÍ

O texte 31 - bodovej petície by sa dalo diskutovať. Mnohí by iste navrhli rôzne úpravy. Nemalo by sa to však stať dôvodom oslabenia jej účinnosti. Teraz nie je čas na diskusie, teraz je čas čínov. Nie je podstatné, či žiadosť obsahuje 31 bodov, alebo 20 či 40. Netreba sa sústreďovať na požadie dôležitosti jednotlivých bodov, na presnú formuláciu, to sa neskôr dorieši. Poukazovať na to, že primas český nie je priamym nadriadeným pre slovenských veriacich, by znamenalo, že nechápeme podstatu vecí.

Petícia tiež neobsahuje žiadnu kritiku štátnych orgánov, nikoho neobvinuje. Neobsahuje ani žiadne politické požiadavky. Odráža sa v nej postoj Cirkvi, ktorá neodmieta skutočnosť, v ktorej žije, neodmieta spoločenské zriadenie, ale nikdy sa nemôže zrieknuť svojho vlastného poslania.

Petícia žiada tie náboženské práva, ktoré majú byť v civilizovanej krajine úplnou samozrejmosťou. Podpisovaním petície nežiadame nič mimoriadne, nežiadame výsady a privilégia. Žiadame to, čo nám právom patrí, to čo je vyhlásené v ústave a k čomu sa náš štát zaviazal podpisom Charty ľudských práv a Helsinského dokumentu a čo je rešpektované i v okolitých soc. štátoch. Nehovoriac už o tom, že

veriaci u nás tvoria prevažnú väčšinu obyvateľstva, čo demokratický štát musí zohľadňovať.

4. BUĎME VEREJNÝMI KREŠŤANMI

Podľa učenia Cirkvi vyjadreného II. vatikánskym koncilom a poslednou biskupskou synódou o laikoch ako i podľa neustálych výziev Sv. Otca Jána Pavla II. je kresťan povinný angažovať sa i vo verejných veciach. Nejde tu o politiku, najmä nie v zmysle snahy o moc. Nesledujeme politické ciele. Ide o pretváranie sveta podľa kresťanského ducha. Zrelý kresťan má byť kresťanom nielen v kostole a doma, ale i vo verejnom živote.

Sme povolani pretvárať svet. Vnútornou modlitbou a obetou a navonok statočným postojom. Modlitba je dôležitejšia a účinnejšia, pravá modlitba však nikdy nezväzuje ruky. Skúsenosť ukazuje, že nám hrozí nebezpečenstvo skrývať sa za zbožné frázy svoju neochotu, pobočnosť a strach.

Od Cirkvi sme dostali to najcennejšie, čo máme. Preto nesmieme mlčať, keď ide o jej najzákladnejšie práva. Teraz to práve potrebujeme. Teraz nás k tomu vez najvyšších predstavených vyzýva.

5. AKO PREBIEHA PODPISOVANIE PETÍCIE

Podpisovanie a zbieranie podpisov je v súlade s Ústavou ČSSR, článok 29, podľa ktorého každý občan má právo obracať sa na štátne orgány s návrhmi, podnetmi a sťažnosťami. Nemôže byť napadnuté ani ako trestný čin poburovania proti štátnemu zriadeniu /§100 TZ/, pretože petícia proti nikomu poburuje, nikoho nekriticizuje ani neobviňuje, zaoberá sa výlučne náboženskými záležitosťami a vecne žiada to, na čo podpisujúci majú plné právo.

Zbieranie podpisov prebieha nasledovne:

- čistý list sa označí hlavičkou: "Petícia z podnetu kardinála Tomáška zo 4.1. 1988"
- dôveryhodní ľudia danej oblasti z vlastnej iniciatívy zbierajú podpisy a sústreďujú ich tak, aby sa predišlo ich nezákonnému zhabaniu
- keď sa nazbiera primerané množstvo podpisov, odošlú sa a v zbieraní sa pokračuje pokiaľ je zrejmé, že ďalšie osoby chcú petíciu podpísať
- podpisy možno zaslať dvojakým spôsobom: priamo predsedníctvu vlády ČSSR, Nábřeží kpt. Jaroše 4, Praha 1, alebo prostredníctvom kardinála Františka Tomáška. Pri prvom spôsobe treba podpisy poslať doporučené, aby sa nedal poprieť ich príjem a kópiu treba dať spoľahlivým spôsobom na vedomie kardinálovi Tomáškovi
- pri druhom spôsobe sa spoľahlivou cestou doručia podpisy kardinálovi Tomáškovi
- aktivisti sa navzájom informujú o počtoch podpisov a dôveryhodné osoby tieto podpisy sumarizujú a čo najväčšou presnosťou. Počty sa zisťujú pre potreby cirkevných predstavených. Odporáča sa do rohu podpisového hárku na záver napísať počet pre uľahčenie sčítavania. Navzájom sa informujeme aj o prípadných prorizáckych zásahoch štátnych orgánov. Verejná informovanosť je najlepšou obranou.
- nepovolaným osobám, ktoré zisťujú, kto podpisy zbierať, slušnou formou odmietneme čokoľvek povedať, pretože neexistuje dôvod, pre ktorý by sme boli povinní o tom hovoriť.

Bratia a sestry !

Ako závan čerstvého vzduchu pravdy a odvahy na nás zapôsobila správa o liste 98 kňazov Košickej diecézy prezidentovi, aby štát nezmenožňoval Svätej Stolicí vymenovať biskupa pre ich dlho laickú diecézu. A keď sme sa dozvedeli o výzve kard. Tomáška podporiť podnety katolíkov k riešeniu situácie veriacich občanov v ČSSR, videli sme v tom dielo Ducha Svätého a s radosťou sme sa dali do zbierania podpisov na petíciu. Potom sme s potešením sledovali správy o rastúcom a ozaj veľkom počte podpisov pod touto petíciou a dúfali sme, že to prinesie tak ťažké ovocie.

Vidíme však, že posledné /januárové/ rokovanie medzi Svätou Stolicou a našou vládou zatiaľ neprinieslo očakávané výsledky, hoci je to na škodu nielen Cirkvi, ale aj národa a štátu.

Preto sa obraciam na vás s výzvou, aby sme ďalej pokračovali v úsilí o uznanie svojich práv a spravodlivosti založenej na pravde. Toto úsilie musí byť nevyhnutne podporované duchovnými prostriedkami. Sv. Pavol nás poučuje: *Náš boj nie je proti ľuďom/ z mäsa a krvi, ale proti kniežatstvám, proti mocnostiam, proti vládam tohoto temného sveta, proti zlým duchom. Preto si odojte výzbroj Božiu, aby ste mohli odolať v deň zla, všetko prekonať a obstáť! /Ef 6,12 -13/.*

A Pán Ježiš k tomu hovorí: *Tento druh diabolstva sa dá vyhnúť len modlitbou a pôstou! /MK 9, 29/.*

Po uvažovaní pred Pánom Bohom, čo robiť, sme sa rozhodli k týmto ďalším krokom. V pôstnej dobe chceme:

- 1/ denne sa modliť v kostoloch, v rodinách a skupinách modlitbou Pod Tvoju ochranu a exorcičnú modlitbu Svätý Michel archanjel
- 2/ postiť sa a nekupovať, ani nekonzumovať alkohol a tabak
- 3/ zriecť sa čítania tlače, sledovania televízie, návštev kín a denne čítať Písmo Sväté a náboženskú literatúru

Bratia a sestry, nasledujte náš príklad!

Aktivisti podpisovej akcie

Pod Tvoju ochranu sa utiekame,
Svätá Božia Rodička.
Nedvracaj zrak od našich prosieb,
pomôž nám v núdzi a
z každého nebezpečenstva nás vysloboď,
Ty, Pane slávna a poľehnaná. Amen.

Svätý Michel archanjel, bráň nás v Boji,
proti zlosti a úkladom diablovým buď nám ochranou.
Pokorne prosíme, nech ho zavrátí Boh.
A ty, knieža vojska nebeského,
mocou Božou sažen do pekla satanáša
a iných zlých duchov,
ktorí na skazu duší po svete potulujú!
Amen.